

Europeiska unionens officiella tidning

C 444

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

10 december 2018

Innehållsförteckning

II *Meddelanden*

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR

2018/C 444/01	Rådets rekommendation av den 26 november 2018 om att främja automatiskt ömsesidigt erkännande av kvalifikationer inom högre utbildning och gymnasial utbildning samt resultat av studieperioder utomlands	1
---------------	---	---

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2018/C 444/02	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.8993 – Huaxin/Juniper/JV) ⁽¹⁾	9
2018/C 444/03	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.9137 – Rehau/MB Barter & Trading) ⁽¹⁾	9
2018/C 444/04	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.9153 – Caisse des dépôts et consignations/Meridiam/FICA HPCI) ⁽¹⁾	10

III *Förberedande akter*

Europeiska centralbanken

2018/C 444/05	Europeiska centralbankens yttrande av den 9 november 2018 om ett förslag till förordning om inrättande av Europeiska investeringsstabiliseringsfunktionen (CON/2018/51)	11
---------------	---	----

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

2018/C 444/06	Europeiska centralbankens yttrande av den 20 november 2018 om ett förslag till direktiv om kreditförvaltare, kreditförvärvare och återvinning av säkerhet (CON/2018/54)	15
---------------	---	----

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2018/C 444/07	Eurons växelkurs	17
---------------	------------------------	----

Revisionsrätten

2018/C 444/08	Särskild rapport nr 32/2018 – EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika: Flexibel men saknar fokus	18
---------------	---	----

V Yttranden

ADMINISTRATIVA FÖRFARANDEN

Europeiska kommissionen

2018/C 444/09	Ansökningsomgång 2019 – EAC/A05/2018 – Europeiska solidaritetskåren	19
---------------	---	----

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2018/C 444/10	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.9173 – Astorg Asset Management/Montagu Private Equity/Nemera Capital) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	22
2018/C 444/11	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.9085 – Dr August Oetker/Coop-Gruppe/F&B – Food and Beverage Services) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾ ...	24

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

II

(Meddelanden)

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 26 november 2018

om att främja automatiskt ömsesidigt erkännande av kvalifikationer inom högre utbildning och gymnasial utbildning samt resultat av studieperioder utomlands

(2018/C 444/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 165 och 166,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rörlighet i utbildningssyfte främjar kunskap, färdigheter, kompetens och erfarenheter, inklusive personliga och sociala färdigheter och kulturell medvetenhet, som är avgörande för ett aktivt deltagande i samhället och på arbetsmarknaden samt för att främja en europeisk identitet.
- (2) I sitt meddelande om att stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur ⁽¹⁾ presenterade Europeiska kommissionen en vision om att senast 2025 skapa ett europeiskt område för utbildning, där lärande, studier och bedrivande av forskning inte hindras av gränser, bl.a. genom att avlägsna hinder för erkännande av kvalifikationer, både inom skola och högre utbildning.
- (3) I Europeiska rådets slutsatser av den 14 december 2017 uppmanades medlemsstaterna, rådet och kommissionen att, i enlighet med sina respektive befogenheter, fortsätta arbeta med att "främja samarbete mellan medlemsstaterna kring ömsesidigt erkännande av examensbevis för högre utbildning och sekundärutbildning inom lämpliga ramar" ⁽²⁾.
- (4) Konventionen om erkännande av bevis avseende högre utbildning i Europaregionen (Lissabonkonventionen) från 1997 med tillhörande texter, som utarbetats av Europarådet och Unesco, tillhandahåller en rättslig ram för erkännande av kvalifikationer från högre utbildning och gymnasial utbildning som ger tillträde till högre utbildning.
- (5) Utbildningsministrarna i det europeiska området för högre utbildning åtog sig att uppnå det långsiktiga målet om automatiskt erkännande av jämförbara akademiska examina i Bukarestkommunikén från 2012. Framsteg har gjorts bl.a. genom arbetet i den särskilda arbetsgruppen för automatiskt erkännande, men målet har ännu inte uppnåtts.
- (6) Medlemsstaternas ministrar för yrkesutbildning uttryckte 2002 sitt engagemang för Köpenhamnsprocessen, en process för utökat samarbete som främjar erkännandet av kvalifikationer och kompetens.
- (7) I synnerhet kvalitetssäkring har en viktig uppgift vad gäller att förbättra öppenheten och på så sätt hjälpa till att bygga upp ett ömsesidigt förtroende. Det är därför viktigt att bygga vidare på det som redan har uppnåtts inom ramen för standarderna och riktlinjerna för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning och den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning och att hänvisa till den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande.
- (8) För att göra det lättare att erkänna läranderesultat i enlighet med nationell lagstiftning, bl.a. inom ramen för rörlighet, bör arbetet med att genomföra ett europeiskt system för överföring och ackumulering av studiemeriter och det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen fortsätta.

⁽¹⁾ COM(2017) 673 final.⁽²⁾ EUCO 19/1/17 REV 1.

- (9) Syftet med rådets rekommendation av den 22 maj 2017 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande⁽¹⁾ var att göra kvalifikationerna tydligare och lättare att jämföra och överföra, och därmed underlätta deras erkännande.
- (10) I sin resolution av den 20 april 2012 om modernisering av Europas system för högre utbildning uppmanar Europaparlamentet EU och medlemsstaterna att genomföra ytterligare insatser för att effektivisera erkännandet och öka samordningen av akademiska kvalifikationer⁽²⁾.
- (11) I en allt mer globaliserad värld är det viktigt att studenter på bästa sätt kan utnyttja alla möjligheter till lärande runtom i Europa. För att detta ska kunna ske bör en kvalifikation som utfärdats av en behörig myndighet i en viss medlemsstat vara giltigt i alla andra medlemsstater i syfte att ge tillträde till fortsatt lärande. Detta omfattar även tredjelandsmedborgare som innehar en kvalifikation från en medlemsstat och flyttar till en annan medlemsstat. Emellertid är bristen på automatiskt erkännande av kvalifikationer och resultat från studieperioder utomlands ett hinder för rörligheten. En unionsomfattande strategi för automatiskt erkännande kan skapa den klarhet och konsekvens som krävs för att övervinna de kvarstående hindren.
- (12) Inom högre utbildning är förfarandena för erkännande fortfarande ofta alltför komplicerade eller för kostsamma och alltför många utbytesstudenter får inte ett fullständigt erkännande av framgångsrikt uppnådda läranderesultat. Flera medlemsstater har dock tagit initiativ och gjort framsteg när det gäller automatiskt ömsesidigt erkännande, bl.a. genom att underteckna regionala avtal. Dessa initiativ skulle kunna fungera som modeller för att skapa ett unionsomfattande system.
- (13) För personer som innehar kvalifikationer från gymnasial utbildning som ger tillträde till högre utbildning i en viss medlemsstat råder ofta ovisshet om tillträde till högre utbildning i en annan medlemsstat. I vissa medlemsstater erkänns framför allt inte kvalifikationer som ger tillträde till högre utbildning för personer med kvalifikationer från gymnasial yrkesutbildning i andra medlemsstater. Medan kortare studieperioder utomlands inte nödvändigtvis vållar några problem med erkännande råder fortfarande stor ovisshet kring perioder mellan tre månader och ett år.
- (14) En stegvis strategi ska hjälpa medlemsstaterna att skapa förutsättningar som gör automatiskt ömsesidigt erkännande möjligt. Denna strategi bygger på de verktyg som redan finns för högre utbildning och yrkesutbildning, men den innebär att man kommer att använda verktygen på ett bättre sätt och successivt öka ambitionsnivån. Inom gymnasial utbildning kommer en samarbetsprocess som syftar till att bygga upp det nödvändiga förtroendet mellan medlemsstaternas olika utbildningssystem att inledas. Denna rekommendation utgör ett komplement till medlemsstaternas initiativ, och åtagandena är av frivillig karaktär.
- (15) Denna rekommendation påverkar inte systemet för ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer och harmoniserade minimikrav för flera yrken i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽³⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS MEDLEMSSTATERNA ATT GÖRA FÖLJANDE:

I enlighet med nationell lagstiftning och unionslagstiftning, tillgängliga resurser och nationella förhållanden, mot bakgrund av Lissabonkonventionen⁽⁵⁾ med tillhörande texter och i nära samarbete med alla berörda parter:

Grundprincip

1. Senast 2025 införa de åtgärder som är nödvändiga för att
 - a) uppnå automatiskt ömsesidigt erkännande⁽⁶⁾ med syfte på fortsatt lärande, utan att ett separat förfarande för erkännande behövs, så att
 - i) en kvalifikation inom högre utbildning som förvärvats i en medlemsstat erkänns⁽⁷⁾ automatiskt på samma nivå i syfte att ge tillträde till fortsatta studier i övriga medlemsstater, utan att det påverkar ett lärosätes eller de behöriga myndigheternas rätt att fastställa specifika antagningskriterier för specifika program eller att kontrollera handlingars äkthet,

⁽¹⁾ EUT C 189, 15.6.2017, s. 15.

⁽²⁾ P7_TA(2012)0139.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013 om ändring av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 354, 28.12.2013, s. 132).

⁽⁵⁾ Lissabonkonventionen om erkännande av bevis avseende högre utbildning i Europaregionen.

⁽⁶⁾ Enligt definitionen i bilagan.

⁽⁷⁾ Enligt definitionen i Lissabonkonventionen och såsom senast bekräftats i samband med Bolognaprocessen i Pariskommunikén av den 25 maj 2018.

- ii) resultaten från en studieperiod utomlands inom högre utbildning i en medlemsstat erkänns automatiskt och fullt ut i övriga medlemsstater, enligt vad som överenskommits på förhand i ett lärandeavtal och bekräftats i betygsdokumentationen, i överensstämmelse med det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter,
- b) göra betydande framsteg när det gäller automatiskt ömsesidigt erkännande med syfte på fortsatt lärande, så att
 - i) en kvalifikation från gymnasial utbildning som ger tillträde till högre utbildning i den medlemsstat där denna kvalifikation beviljades erkänns, endast i syfte att ge tillträde till högre utbildning, i övriga medlemsstater, utan att det påverkar ett lärosätes eller de behöriga myndigheternas rätt att fastställa specifika antagningskriterier för specifika program eller att kontrollera handlingars äkthet,
 - ii) resultaten från en studieperiod utomlands på upp till ett år under en gymnasial utbildning i en medlemsstat erkänns i en annan medlemsstat, utan att eleven behöver gå om läsåret eller upprepa de uppnådda läranderesultaten i ursprungslandet, förutsatt att läranderesultaten i stora drag överensstämmer med de nationella läroplanerna i ursprungslandet.

Högre utbildning

- 2. Eftersom det är viktigt att främja öppenhet och bygga upp förtroende för varandras högre utbildningssystem för att uppnå automatiskt ömsesidigt erkännande med syfte på fortsatt lärande, enas om att uppfylla följande villkor, enligt vilka
 - a) nationella referensramar eller system för kvalifikationer hänvisar till den europeiska referensramen för kvalifikationer – med översyn och uppdatering av hänvisningarna vid behov – och självcertifieras enligt referensramen för kvalifikationer i det europeiska området för högre utbildning,
 - b) högre utbildningssystem är organiserade i enlighet med Bolognaprocessens strukturer och principer, som består av en ram med tre nivåer och, i tillämpliga fall för medlemsstaten, kortare utbildningar, enligt definitionen i referensramen för kvalifikationer i det europeiska området för högre utbildning, och
 - c) extern kvalitetssäkring genomförs av oberoende kvalitetssäkringsorgan som är registrerade, eller avser att låta sig registreras, i det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning och som därmed arbetar i linje med både standarderna och riktlinjerna för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning och det europeiska förfarandet för kvalitetssäkring av gemensamma program.
- 3. I samarbete med nationella informationscentrum för akademiskt erkännande, högre utbildningsanstalter, kvalitetssäkringsorgan och andra viktiga aktörer, utarbeta nationell vägledning för att uppmuntra högre utbildningsanstalter att ta fram och effektivt genomföra följande verktyg för öppenhet, i enlighet med riktlinjerna för det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter, och därigenom säkerställa konsekvens och minska den administrativa bördan för lärosäten och studerande:
 - a) en aktuell kurskatalog, med beskrivningar av examensprogram, enskilda utbildningsenheter och tabeller över betygsfördelning,
 - b) tillägg till examensbevis som utfärdas automatiskt och kostnadsfritt till alla utexaminerade på ett utbrett språk och om möjligt i digitalt format, och
 - c) transparenta kriterier för erkännande som tillämpas inom varje högre utbildningsanstalt.
- 4. I samarbete med nationella informationscentrum för akademiskt erkännande erbjuda expertstöd och utbildning till lärosäten för att genomföra sådan nationell vägledning, och övervaka dess genomförande.

Gymnasial utbildning

- 5. För att göra betydande framsteg när det gäller automatiskt ömsesidigt erkännande av kvalifikationer från gymnasial utbildning endast med syfte på fortsatt lärande, främja öppenhet och bygga upp förtroende för varandras system för sekundärutbildning genom att
 - a) säkerställa att nationella referensramar eller system för kvalifikationer hänvisar till den europeiska referensramen för kvalifikationer och att hänvisningarna vid behov ses över och uppdateras,

- b) utbyta information och främja ömsesidigt lärande om system för kvalitetssäkring inom skolutbildningen, samtidigt som olika nationella metoder för kvalitetssäkring respekteras fullt ut, och
 - c) utveckla ytterligare instrument för kvalitetssäkring inom yrkesutbildning i enlighet med den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning och vidareutvecklingar av denna.
6. Underlätta rörlighet och erkännande av resultat av studieperioder utomlands under gymnasial utbildning genom att
- a) stödja anordnare av gymnasial utbildning när det gäller allmänna principer och verktyg för erkännande, t.ex. genom vägledningsmaterial eller utbildning,
 - b) främja användningen av transparenta kriterier och verktyg, t.ex. läranderesultatbaserade lärandeavtal mellan de skolor som skickar ut och de som tar emot elever; inom yrkesutbildning, öka användningen av unionsverktyg ⁽¹⁾, och
 - c) informera anordnare av gymnasial utbildning samt elever och deras familjer om fördelarna med rörlighet.

Nationella informationscentrum för akademiskt erkännande

7. Utveckla kapaciteten hos och stärka rollen för nationella informationscentrum för akademiskt erkännande och bedömare av examina, särskilt när det gäller spridning av information, användning av onlineverktyg för att förbättra effektiviteten, öppenheten och konsekvensen, och målet att minska den administrativa och finansiella bördan för användarna av deras tjänster.

Övergångsmöjligheter och rörlighet

8. Utforska god praxis i fråga om erkännande av tidigare lärande och övergångsmöjligheter mellan olika utbildningssektorer, särskilt mellan yrkesutbildning och högre utbildning.

Evidensbas

9. Förbättra evidensbasen genom att samla in och sprida uppgifter om omfattning och typ av erkännande inom ramen för denna rekommendation.

Rapportering och utvärdering

10. Inom tre år från det att denna rekommendation har antagits och därefter regelbundet rapportera om erfarenheter, god praxis, däribland regionala avtal, och framsteg mot automatiskt ömsesidigt erkännande av kvalifikationer och resultat av studieperioder utomlands, genom befintliga system och verktyg.

HÄRIGENOM VÄLKOMNAS KOMMISSIONENS AVSIKT ATT

11. erbjuda riktat stöd till medlemsstaterna, däribland ömsesidigt lärande, kartläggning av de hinder som upptäckts i samband med nuvarande praxis för erkännande av kvalifikationer, utbyte av god praxis och underlättande av samarbete mellan medlemsstaterna och med berörda parter, myndigheter för erkännande och internationella organisationer, särskilt Europarådet och Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur; detta samarbete ska syfta till att säkerställa att Bolognaprocessens instrument för högre utbildning inom unionen, Lissabonkonventionen om erkännande av bevis och tillhörande texter samt instrumenten för yrkesutbildning inom Köpenhamnsprocessen genomförs fullt ut,
12. på området gymnasial utbildning, på unionsnivå och tillsammans med medlemsstaterna sätta igång en samarbetsprocess inom den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) eller eventuella efterföljande ramar för att inleda ett närmare samarbete mellan medlemsstaterna och utbyta praxis på gymnasial nivå för att uppnå målen i denna rekommendation, att främja öppenhet och skapa ömsesidigt förtroende i skolsystem i hela unionen,

⁽¹⁾ Till exempel de verktyg som gjorts tillgängliga via Europass digitala plattform och det samförståndsavtal och lärandeavtal som ingår i det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen.

13. i samarbete med medlemsstaterna inrätta en användarvänlig digital unionsinformationstjänst över gymnasiala utbildningar som ger tillträde till högre utbildning i varje medlemsstat; detta ska ske genom en vidareutveckling av befintliga digitala plattformar,
14. utforska synergieffekter mellan unionens verktyg för öppenhet⁽¹⁾ och, när så är lämpligt, vidareutveckla dessa i syfte att förbättra samarbete och rörlighet mellan utbildningssektorer,
15. i samarbete med medlemsstaterna undersöka potentialen för ny teknik, såsom blockkedjeteknik, för att underlätta automatiskt ömsesidigt erkännande,
16. i samarbete med medlemsstaterna och nationella informationscentrum för akademiskt erkännande undersöka en utvidgning av deras roll så att den omfattar andra utbildningssektorer och hur dessa centrum kan stödjas i samband med denna utvidgning,
17. stödja användningen av europeiska finansieringskällor, såsom Erasmus+ och de europeiska struktur- och investeringsfonderna, när så är lämpligt och i enlighet med deras finansiella kapacitet, rättsliga grund, beslutsförfaranden och prioriteringar som fastställts för perioden 2014–2020, utan att det påverkar förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram; stärka rörligheten för studerande på högstadie- och gymnasienivå inom Erasmus+-programmet och dess efterföljare,
18. inom fyra år rapportera till rådet om uppföljningen av rekommendationen genom befintliga ramar och verktyg, på grundval av medlemsstaternas bidrag.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 2018.

På rådets vägnar

J. BOGNER-STAUS

Ordförande

⁽¹⁾ Såsom tillägget till examensbevis, tillägget till utbildningsbevis, det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen, den europeiska referensramen för kvalifikationer samt de verktyg som gjorts tillgängliga genom onlineplattformen för Europass.

BILAGA

ORDLISTA

Automatiskt ömsesidigt erkännande av kvalifikationer: Rätten för innehavare av en kvalifikation på en viss nivå, utfärdad av en medlemsstat, att få sina ansökningar om tillträde till en program för högre utbildning på nästa nivå prövade i en annan medlemsstat, utan att behöva gå igenom ett separat förfarande för erkännande. Detta påverkar inte en högre utbildningsanstalts eller behöriga myndigheters rätt att fastställa specifika utvärderings- och antagningskriterier för specifika program. Det påverkar inte rätten att kontrollera om kvalifikationen är äkta och, i fråga om en kvalifikation från gymnasial utbildning, om den verkligen ger tillträde till högre utbildning i den medlemsstat där den utfärdades eller, i vederbörligen motiverade fall, om den utfärdade kvalifikation uppfyller kraven för tillträde till ett specifikt program för högre utbildning i värdmedlemsstaten.

Automatiskt ömsesidigt erkännande av resultat från en studieperiod utomlands: På högre utbildningsnivå, rätten att få studieresultat från en studieperiod utomlands erkända enligt vad som överenskommits på förhand i ett lärandeavtal och bekräftats i betygsdokumentationen, och i överensstämmelse med det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter (ECTS). Rent konkret innebär detta att man tillämpar den regel som finns i ECTS-handledningen 2015, där det anges att alla studiepoäng som samlats under studieperioden utomlands eller i samband med ett virtuellt utbyte – enligt vad som överenskommits i lärandeavtalet och bekräftats i betygsdokumentationen – utan dröjsmål bör överföras och tillgodoräknas studenten i dennes examen, och utan någon ytterligare arbetsinsats från eller bedömning av studenten. **På gymnasial nivå,** rätten att få läranderesultat från en studieperiod utomlands i en medlemsstat erkända i ursprungslandet, förutsatt att läranderesultatet i stort sett överensstämmer med dem i ursprungslandets nationella läroplaner. Detta påverkar inte en utbildningsinstitutions rätt att fastställa specifika krav innan perioden med rörligheten i utbildningssyfte inleds eller att kontrollera att de kraven har uppfyllts när studenten återkommer från ett sådant utbyte.

Blockkedja: Ett sätt att göra det möjligt att registrera uppgifter och dela dem i en grupp. Varje medlem i gruppen behåller sin egen kopia av uppgifterna. Uppgifterna är permanenta, transparenta och sökbara. Varje uppdatering är ett nytt "block" som läggs till i slutet av en "kedja".

Tillägg till utbildningsbevis: Ett dokument som bifogas ett yrkesutbildningsbevis eller yrkescertifikat utfärdat av behörig myndighet eller behörigt organ för att underlätta för utomstående – särskilt i ett annat land – att förstå det läranderesultat som innehavaren av kvalifikationen erhållit samt arten, nivån, sammanhanget, innehållet och ställningen för den utbildning som avslutats och de färdigheter som förvärvats.

Kurskatalogen: Beskrivs i ECTS-handledningen från 2015 som att kurskatalogen ska innehålla detaljerad, användarvänlig och aktuell information om lärosätets lärandemiljö (allmän information om lärosätet, dess resurser och tjänster samt akademisk information om dess program och enskilda kurser) som bör vara tillgänglig för de studerande innan de påbörjar studierna och under studietiden för att hjälpa dem att välja rätt och använda sin tid så effektivt som möjligt. Kurskatalogen bör publiceras på lärosätets webbplats och ange vad kursen/ämnet heter på det nationella språket (eller ett regionalt språk, i förekommande fall) och på engelska, så att den blir lättillgänglig för alla berörda parter. Det är upp till lärosätet att bestämma katalogens format och hur informationen organiseras. Katalogen bör publiceras i tillräckligt god tid så att blivande studenter ska kunna göra sina val.

Behörig myndighet: En person eller en organisation som har rättsligen delegerad eller laglig befogenhet, kapacitet eller förmåga att utföra en avsedd funktion.

Bedömare av examina: En person som utvärderar eller fattar beslut om erkännande av kvalifikationer.

Tillägg till examensbevis: Ett dokument som bifogas en akademisk examen utfärdad av behörig myndighet eller behörigt organ för att underlätta för utomstående – särskilt i ett annat land – att förstå det läranderesultat som innehavaren av kvalifikationen erhållit samt arten, nivån, sammanhanget, innehållet och ställningen för den utbildning som avslutats och den kompetens som förvärvats.

Europeiska systemet för kvalitetssäkring av gemensamma program: Utbildningsministrarna i det europeiska området för högre utbildning godkände 2015 dess mål att förbättra kvalitetssäkringen av gemensamma program genom att fastställa standarder och undanröja hinder för deras erkännande.

Europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (ECVET): En teknisk ram för överföring, erkännande och, i förekommande fall, ackumulering av enskilda studenter läranderesultat i avsikt att erhålla en kvalifikation. Europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen bygger på att kvalifikationer beskrivs i utbildningsmoduler, processer för överföring, erkännande och ackumulering, samt en rad kompletterande dokument, såsom samförståndsavtal och lärandeavtal.

Europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter (ECTS): Ett elevcentrerat system för ackumulering och överföring av meriter, baserat på principen om öppenhet i lärande-, undervisnings- och bedömningsprocesser. Dess mål är att underlätta planering, genomförande och utvärdering av studieprogram och rörlighet i studier syfte genom att erkänna läranderesultat och kvalifikationer samt studieperioder, enligt beskrivning i ECTS-handledningen 2015.

Referensramen för kvalifikationer i det europeiska området för högre utbildning: Övergripande ram för kvalifikationer inom det europeiska området för högre utbildning som omfattar 48 länder. Den omfattar fyra utbildningsnivåer (kort utbildning, kandidat-, master- och doktorandstudier) inbegripet, inom nationella sammanhang, generiskt hållna beskrivningar för varje nivå baserade på läranderesultat och kompetenser, och meritpoängsskalor på den första och andra nivån.

Europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning (Eqar): Ett register över kvalitetssäkringsorgan som anger vilka som har visat att de väsentligen uppfyller en gemensam uppsättning standarder och principer för kvalitetssäkring i Europa. Dessa principer fastställs i *Standarder och riktlinjer för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning*.

Europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (Eqavet): En praktikgemenskap som består av medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och Europeiska kommissionen och vars syfte är att utveckla och förbättra kvalitetssäkringen inom yrkesinriktad utbildning.

Europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF): Verktyg för översättning som underlättar kommunikation och jämförelser mellan kvalifikationssystem i Europa. Den har åtta gemensamma europeiska referensnivåer som beskrivs som läranderesultat: kunskaper, färdigheter, ansvar och självständighet. Detta gör det möjligt för alla nationella kvalifikationssystem, nationella referensramar för kvalifikationer och kvalifikationer i Europa att referera sina kvalifikationsnivåer till nivåerna inom den europeiska referensramen för kvalifikationer. Studerande, utexaminerade, utbildningsanordnare och arbetsgivare kan använda dessa nivåer för att förstå och jämföra kvalifikationer från olika länder och olika utbildningssystem.

Lärandeavtal: Definieras i ECTS-handledningen (2015) **inom högre utbildning** som ett formellt avtal mellan de tre parter som rörligheten gäller – den studerande, heminstitutionen och värdinstitutionen eller värdföretaget – för att underlätta anordnandet av rörligheten för erhållande av studiepoäng och dess erkännande. Avtalet ska undertecknas av de tre parterna innan studieperioden börjar och är tänkt att fungera som en bekräftelse på att den studerande kan tillgodoräkna sig de meriter han eller hon lyckas uppnå under studieperioden utomlands. **Inom gymnasial utbildning** avses ett avtal mellan de tre parter som rörligheten gäller – elev/praktikant eller deras familjer, heminstitutionen och värdinstitutionen eller värdföretaget – för att underlätta anordnandet av studieperioden och dess erkännande. Alla tre parter som undertecknar lärandeavtalet åtar sig att fullgöra samtliga överenskomna arrangemang och därmed säkerställa att elevens/praktikantens studieperiod eller läranderesultat erkänns utan ytterligare krav.

Läranderesultat: Ett sätt att uttrycka vad en elev vet, förstår och kan göra efter att ha avslutat en lärandeprocess, och som definieras som kunskaper, färdigheter och kompetenser.

Nationell referensram för kvalifikationer: Ett instrument för att klassificera kvalifikationer i förhållande till en rad kriterier för angivna kunskapsnivåer som uppnåtts, vars syfte är att integrera och samordna undersystem för nationella kvalifikationer och förbättra tydligheten, tillgängligheten, progressionen och kvaliteten i kvalifikationerna i förhållande till arbetsmarknaden och till det civila samhället.

Högre utbildningsanstalt: Alla slags högre utbildningsanstalter som i överensstämmelse med nationell rätt eller praxis utfärdar erkända examina eller erbjuder annan erkänd eftergymnasial utbildning, oavsett vad dessa utbildningsanstalter kallas, eller alla andra slags högre utbildningsanstalter som av nationella myndigheter erkänns tillhöra medlemsstatens system för högre utbildning.

Kvalifikation: Ett formellt resultat av en bedömnings- och valideringsprocess varigenom en behörig myndighet eller ett behörigt organ fastställer att en person har uppnått läranderesultat enligt en viss standard.

Erkännande av tidigare lärande: Erkännande av läranderesultat, antingen från formell utbildning eller icke-formellt eller informellt lärande, som erhållits innan validering begärs ⁽¹⁾.

Standarder och riktlinjer för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning: En uppsättning standarder och riktlinjer för intern och extern kvalitetssäkring inom högre utbildning i Europa, utarbetade inom Bologna-processen. De ger vägledning på områden som är av avgörande betydelse för att lyckas tillhandahålla kvalitet och lärandemiljöer inom högre utbildning. Standarder och riktlinjer för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning bör ses i ett bredare sammanhang som även inbegriper referensramar för kvalifikationer, ECTS och tillägget till examensbevis, som även bidrar till att främja öppenhet och ömsesidigt förtroende inom det europeiska området för högre utbildning.

Betygsdokumentation: Definieras i ECTS-handledningen (2015) som en uppdaterad förteckning över de studerandes framsteg i studierna: vilka ämnen de har studerat, antalet ECTS-poäng som uppnåtts, och vilka betyg de har fått. Det är ett viktigt dokument för registreringsprocessen och för erkännande av läranderesultat, och även för rörlighet för studerande. De flesta institutioner tar fram betygsdokumentation från sina databaser.

⁽¹⁾ Rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande (EUT C 398, 22.12.2012, s. 1).

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration

(Ärende M.8993 – Huaxin/Juniper/JV)

(Text av betydelse för EES)

(2018/C 444/02)

Kommissionen beslutade den 16 oktober 2018 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32018M8993. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration

(Ärende M.9137 – Rehau/MB Barter & Trading)

(Text av betydelse för EES)

(2018/C 444/03)

Kommissionen beslutade den 27 november 2018 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på tyska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32018M9137. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration
(Ärende M.9153 – Caisse des dépôts et consignations/Meridiam/FICA HPCI)

(Text av betydelse för EES)

(2018/C 444/04)

Kommissionen beslutade den 30 november 2018 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på franska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32018M9153. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 9 november 2018

om ett förslag till förordning om inrättande av Europeiska investeringsstabiliseringsfunktionen

(CON/2018/51)

(2018/C 444/05)

Inledning och rättslig grund

Den 10 juli 2018 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europaparlamentet om ett yttrande över ett förslag till förordning om inrättande av Europeiska investeringsstabiliseringsfunktionen ⁽¹⁾ (nedan kallat *förslaget till förordning*).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom förslaget till förordning, och dess målsättningar avseende makroekonomisk stabilisering, har betydelse för Europeiska centralbankssystemets huvudmål att upprätthålla prisstabilitet och, utan att åsidosätta huvudmålet att upprätthålla prisstabilitet, stödja den allmänna ekonomiska politiken inom unionen, såsom avses i artiklarna 127.1 och 282.2 i fördraget och artikel 2 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*). Förslaget till förordning innehåller också bestämmelser som berör ECB:s roll som fiskalt ombud för offentliga enheter enligt artikel 21.2 i ECBS-stadgan.

I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

Allmänna kommentarer

Den europeiska investeringsstabiliseringsfunktionen (EISF) ska upprättas för att upprätthålla offentliga investeringar vid stora asymmetriska chocker i medlemsstater som har euron som valuta och andra medlemsstater som deltar i växelkursmekanismen (ERM2) (nedan tillsammans kallade *deltagande medlemsstater*) och förebygga negativa spridningseffekter ⁽²⁾. EISF skulle vara en del av en mer omfattande uppsättning nya instrument för ett mer motståndskraftigt euroområde inom ramen för unionen. Denna motståndskraft skulle bidra till fördjupningen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU). Enligt förslaget till förordning skulle EISF-stöd bara utgå om vissa beslut och rekommendationer utfärdade enligt unionens ramverk för budgetövervakning och ekonomisk övervakning har uppfyllts ⁽³⁾. I detta sammanhang noteras att EU:s finanspolitiska ram har som mål att medlemsstaterna bör bedriva en sund finanspolitik och bygga upp buffertar när tiderna är goda ⁽⁴⁾.

I de fem ordförandenas rapport av den 22 juni 2015 ⁽⁵⁾ underströks behovet av att färdigställa EMU:s ekonomiska och institutionella uppbyggnad. Med utgångspunkt i erfarenheterna från den finansiella och ekonomiska krisen förordades en fortsatt integrering för att förbättra medlemsstaternas motståndskraft mot allvarliga konjunkturnedgångar.

⁽¹⁾ COM(2018) 387 final.

⁽²⁾ Se motiveringen till förslaget till förordning, s. 2.

⁽³⁾ Artikel 3.1 i förslaget till förordning.

⁽⁴⁾ Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union, rapport av Jean-Claude Juncker, i nära samarbete med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi och Martin Schulz, 22 juni 2015, s. 4, finns på kommissionens webbplats www.ec.europa.eu

⁽⁵⁾ Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union, rapport av Jean-Claude Juncker, i nära samarbete med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi och Martin Schulz, 22 juni 2015.

Medlemsstaterna förväntades stödja initiativ för att göra nationella ekonomier mer motståndskraftiga, och utöver detta även vidta åtgärder för att fullborda budgetunionen och den ekonomiska unionen – bl.a. genom att införa en gemensam makroekonomisk stabiliseringsfunktion. En sådan funktion finns i alla monetära unioner, för att bättre hantera ekonomiska chocker som inte kan hanteras på enbart nationell nivå. En korrekt utformad gemensam makroekonomisk stabiliseringsfunktion skulle öka den ekonomiska motståndskraften i de enskilda deltagande medlemsstaternas och euroområdet som helhet, och på så sätt stödja den gemensamma penningpolitiken.

Mot bakgrund av detta välkomnar ECB en förnyad diskussion om hur man kan inrätta en gemensam makroekonomisk stabiliseringsfunktion för de deltagande medlemsstaterna. När man inrättar en sådan funktion är det viktigt att säkerställa att den medför en effektiv makroekonomisk stabilisering, särskilt om det uppstår djupa konjunkturedgångar i hela euroområdet. En stabiliseringsfunktion måste vara av tillräcklig omfattning. I detta sammanhang bör man uppmärksamma att EISF-förslaget föreslår en finansiell ramen upp till 30 miljarder euro i back-to-back-lån vilket endast motsvarar ca 0,3 procent av euroområdets bruttonationalprodukt. För att uppnå en effektiv stabilisering måste EISF-stödet även initieras och genomföras i rätt tid. Lämpliga aktiveringskriterier för EISF-stöd bör skilja mellan cykliska och strukturella utvecklingar. Aktiveringsmekanismen för EISF-stöd ska baseras på det genomsnittliga arbetslöshetstalet under 60 kvartal. En dylik lång period verkar dock onödig, eftersom den aktuella arbetslösheten kan avvika kraftigt från genomsnittet i länder som haft en kraftigt förändrad arbetslöshet (upp eller ned) under de femton föregående åren. Aktiveringsmekanismen skulle inte i tillräcklig omfattning beakta trögheterna på arbetsmarknaden som inte tacklats med reformer i vissa medlemsstater, och heller inte de åtgärder för att öka motståndskraften som antagits i andra medlemsstater. Det är viktigt att EISF-stöd beaktar incitamenten för en sund nationell finansiell och ekonomisk politik, särskilt för reformer av nationella strukturella problem och förstärker efterlevnaden av unionens ramverk för budgetövervakning och makroekonomisk övervakning. EISF-stöd bör kopplas till hur de deltagande medlemsstaterna tidigare uppfyllt unionens ramverk för budgetövervakning och makroekonomisk övervakning. Mot bakgrund av detta tycks kriterierna för stödberättigande vara svaga – särskilt det kriterium enligt vilket det inte får finnas något beslut från rådet som fastställer att under de två år som föregår ansökan om stöd från EISF inga effektiva åtgärder har vidtagits för att korrigera ett alltför stort underskott enligt artikel 126.8 eller artikel 126.11 i fördraget⁽¹⁾. Detta kriterium för stödberättigande skulle även möjliggöra EISF-stöd till medlemsstater som undvikit att åsidosätta efterlevnaden av stabilitets- och tillväxtpakten, trots att det föreligger kontinuerliga brister vad gäller kraven på strukturella anpassningar. Det är viktigt att en framtida stabiliseringsfunktion ger medlemsstaterna incitament för att bygga upp finansiella buffertar när tiderna är goda, som kan se utflöden under konjunkturedgångar. Slutligen bör man förtydliga samspelet mellan förslaget till förordning och en mer flexibel tillämpning av stabilitets- och tillväxtpakten, främst bestämmelserna i den s.k. investeringsbestämmelsen⁽²⁾ som eftersträvar liknande mål som EISF, nämligen att upprätthålla investeringar under ekonomiskt svåra förhållanden. Det behövs en bestämmelse som säkerställer att EISF-stödet står i proportion till den nivå som behövs för att säkerställa en långsiktigt hållbar skuldnivå.

Specifika kommentarer

1. Monetära inkomster som utgångspunkt för att beräkna nationella bidrag till stabiliseringsstödsfonden

Stabiliseringsstödsfonden skulle nästan uteslutande finansieras via årliga bidrag från de deltagande medlemsstaterna. Dessa bidrag skulle beräknas utifrån ett avtal om överföringar av bidrag till stabiliseringsstödsfonden mellan de deltagande medlemsstaterna⁽³⁾ (nedan kallat *utkastet till avtal*). Enligt utkastet till avtal skulle det årliga bidraget till stabiliseringsstödsfonden från varje medlemsstat som har euron som valuta uppgå till 6 procent av de monetära inkomster som fördelas till dess nationella centralbank vid utgången av föregående räkenskapsår i enlighet med artikel 32 i ECBS-stadgan. Det årliga bidraget från medlemsstater utanför euroområdet som deltar i växelkursmekanismen (ERM2) skulle beräknas utifrån en formel som tar hänsyn till Eurosystemets samlade monetära inkomster och beräknar den andel som ska erläggas av en medlemsstat utanför euroområdet som deltar i ERM2 baserat på bruttonationalprodukt, och inte befolkning.

⁽¹⁾ I detta sammanhang bör man notera att rådet, i enlighet med artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i fall där en medlemsstat inte svarat på rådets rekommendationer inom ramen för ett tidigare beslut från rådet om att medlemsstaten inte har uppfyllt fördragets underskottskriterier, måste anta ett beslut om att några effektiva åtgärder ej vidtagits.

⁽²⁾ Den s.k. investeringsbestämmelsen återfinns i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

⁽³⁾ Utkastet till avtal (på engelska) finns på https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/budget-may2018-contributions-stabilisation-fund_en.pdf

1.1 Institutionellt oberoende

I artikel 130 i fördraget och artikel 7 i ECBS-stadgan finns en uttrycklig hänvisning till principen om institutionellt oberoende. Dessa två artiklar förbjuder uttryckligen att de nationella centralbankerna i ECBS eller någon medlem av deras beslutande organ begär eller tar emot instruktioner från unionens institutioner, organ eller byråer, från medlemsstaternas regeringar eller från något annat organ. Därutöver förbinder sig unionens institutioner, organ eller byråer och medlemsstaternas regeringar att respektera denna princip och att inte söka påverka medlemmarna av de nationella centralbankernas beslutande organ när dessa fullgör sina ECBS-relaterade uppgifter⁽¹⁾. Det framgår klart av utkastet till avtal att bidragen till stabiliseringsstödfonden är betalningsåtaganden från de deltagande medlemsstaterna, men enligt principen om institutionellt oberoende får medlemsstaternas regeringar inte utöva påtryckningar på sina respektive nationella centralbanker. I detta sammanhang indikerar hänvisningen i utkastet till avtal om att medlemsstaternas nationella bidrag motsvarar 6 procent av de monetära inkomster som fördelas till dess nationella centralbank att det endast rör sig om en formel för att beräkna bidragen från de deltagande medlemsstaterna. Detta minskar risken för att press utövas på de beslutande organen i de nationella centralbankerna vad gäller deras oberoende beslutsprocesser vad gäller investeringar och riskstrategier samt vinstutdelning. Slutligen skulle ECB välkomna att man stryker den skyldighet för ECB som framgår av förslaget till förordning enligt vilken ECB senast den 30 april varje år måste informera kommissionen om de monetära inkomsterna som tilldelats de nationella centralbankerna i Eurosystemet enligt artikel 32 i ECBS-stadgan för beräkningen av de deltagande medlemsstaternas bidrag. Genom denna strykning skulle man undvika varje risk för inblandning i ECB:s institutionella oberoende. ECB är redo att samarbeta med kommissionen i detta hänseende, i överensstämmelse med skäl 27 i förslaget till förordning, där det framgår att ECB bör därför meddela kommissionen vilka monetära inkomster som centralbankerna i Eurosystemet har rätt till.

1.2 Finansiellt oberoende

Principen om finansiellt oberoende kräver att en nationell centralbank måste ha tillräckliga medel för att utföra både sina ECBS-relaterade uppgifter och sina nationella uppgifter. Medlemsstaterna får inte försätta sina nationella centralbanker i en situation där dessa inte har tillräckliga finansiella resurser för att utföra sina uppgifter⁽²⁾. Enligt förslaget till förordning måste de nationella bidragen till stabiliseringsstödfonden som avses i avtalsutkastet betalas av de deltagande medlemsstaterna. De utgör inte bidrag eller åtaganden från de nationella centralbankerna eller ECB. Därför tycks förslaget till förordning inte påverka de nationella centralbankernas möjligheter att självständigt förfoga över tillräckliga finansiella resurser för att fullgöra sina uppdrag.

1.3 Övriga överväganden

- 1.3.1 ECB:s tolkning är att beräkningen av de nationella bidragen till stabiliseringsstödsfonden inte har någon koppling till en centralbanks faktiska intäkter eller vinster. De monetära inkomsterna som tilldelas de nationella centralbankerna utgör en beräkningsgrund som förändras varje år. Följaktligen bör det belopp om 6 procent som framgår av utkastet till avtal som utgångspunkt för att beräkna de nationella bidragen till stabiliseringsstödsfonden endast avse det slutliga beloppet på de monetära inkomsterna som fördelas till de nationella centralbankerna. Detta bör även gälla om en förlust för ECB måste täckas, helt eller delvis, mot de monetära inkomsterna för det ifrågakarande räkenskapsåret i enlighet med artikel 33.2 i ECBS-stadgan⁽³⁾.
- 1.3.2 ECB noterar att, om man kopplar bidragen från de deltagande medlemsstaterna till stabiliseringsstödsfonden till monetära inkomster genom att använda en i förväg bestämd procentsats, detta automatiskt leder till att de deltagande medlemsstaternas bidrag blir volatila. Denna volatilitet kan påverka överföringen av nya resurser till stabiliseringsstödsfonden.
- 1.3.3 Förslaget till förordning använder Eurosystemets årliga monetära inkomster för att beräkna de årliga bidragen för de deltagande medlemsstaterna. Vad gäller de medlemsstater som har euron som valuta ska de monetära inkomsterna fördelas mellan deras nationella centralbanker i enlighet med respektive andel i fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital, som viktas till lika andelar enligt respektive medlemsstats andel av unionens totala befolkning och BNP, enligt vad som framgår av artikel 29 i ECBS-stadgan. Det årliga bidraget till stabiliseringsstödsfonden från medlemsstater utanför euroområdet som deltar i ERM2 beräknas dock utifrån Eurosystemets monetära inkomster som anpassas till varje medlemsstat baserat uteslutande på dess BNP-uppgifter. Denna skillnad kan medföra att bidragen från medlemsstater utanför euroområdet som deltar i ERM2 kan bli både relativt sett större eller mindre.

⁽¹⁾ Se ECB:s konvergensrapport, maj 2018, s. 21.

⁽²⁾ Se ECB:s konvergensrapport, maj 2018, s. 25.

⁽³⁾ Enligt artikel 33.2 i ECBS-stadgan kan, vid förlust för ECB, underskottet avräknas mot ECB:s allmänna reservfond och – om det behövs och efter beslut av ECB-rådet – mot de monetära inkomsterna för det ifrågakarande räkenskapsåret i förhållande till och upp till de belopp som fördelas på de nationella centralbankerna enligt artikel 32.5 i ECBS-stadgan.

2. Administration av lån

- 2.1 ECB står redo att tillsammans med kommissionen fastställa den ordning som behövs för att administrera lånen och från de berörda medlemsstaterna ta emot EISF-lånens kapitalbelopp och upplupen ränta till ett konto hos ECB, i enlighet med förslaget till förordning. I detta sammanhang noterar ECB att enligt artikel 21.2 i ECBS-stadgan får ECB fungera som fiskalt ombud för unionens institutioner, på samma sätt som för administration av lån med ECB inom ramen för europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen ⁽¹⁾.
- 2.2 Alla EISF-belopp som sätts in på de särskilda kontona som de berörda medlemsstaterna öppnar hos sina nationella centralbanker för förvaltningen av det mottagna EISF-stödet skulle behandlas i enlighet med de villkor som framgår av de relevanta rättsakterna, t.ex. Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2014/9 ⁽²⁾.

I de fall där ECB rekommenderar att förslaget till förordning ska ändras anges de specifika förslagen i ett separat tekniskt arbetsdokument som åtföljs av en förklaring. Det tekniska arbetsdokumentet finns på engelska på ECB:s webbplats.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 9 november 2018.

Mario DRAGHI

ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Se artikel 8 i rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabilitetsmekanism (EUT L 118, 12.5.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2014/9 av den 20 februari 2014 om de nationella centralbankernas inhemska förvaltningsåtgärder av tillgångar och skulder (EUT L 159, 28.5.2014, s. 56).

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE**av den 20 november 2018****om ett förslag till direktiv om kreditförvaltare, kreditförvärvare och återvinning av säkerhet****(CON/2018/54)****(2018/C 444/06)****Inledning och rättslig grund**

Den 14 mars 2018 antog Europeiska kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kreditförvaltare, kreditförvärvare och återvinning av säkerhet (nedan kallat *direktivförslaget*)⁽¹⁾. Europeiska centralbanken (ECB) anser att direktivförslaget omfattas av ECB:s behörighet att avge ett yttrande, och ECB utövar därför sin rätt enligt artikel 127.4 andra meningen och artikel 285.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *fördraget*) att avge sitt yttrande.

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artikel 25 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken enligt vilken ECB kan ge råd till rådet och kommissionen om räckvidden och genomförandet av unionslagstiftning som avser det finansiella systemets stabilitet, samt de uppgifter som enligt artikel 127.6 i fördraget tilldelats ECB i samband med tillsynen över kreditinstitut. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

1. Allmänna kommentarer

- 1.1 ECB har länge förordat att man skapar sekundärmarknader för bankers tillgångar, särskilt nödlidande lån, enligt vad som framgår av rådets handlingsplan för att ta itu med nödlidande lån i Europa⁽²⁾. Vad gäller de omfattande stockar av nödlidande lån som vissa europeiska kreditinstitut fortfarande har i sina balansräkningar, och som en del av en heltäckande lösning avseende de nödlidande lånen⁽³⁾, kan skapandet av sekundärmarknader bidra till att antalet nödlidande lån minskar. Väl fungerande sekundärmarknader kan även bidra till att man förhindrar att stockarna av nödlidande lån blir alltför höga i framtiden⁽⁴⁾.
- 1.2 Väl fungerande sekundärmarknader kan också få en positiv inverkan på den finansiella stabiliteten genom att underlätta en överföring av de risker som utgår från nödlidande lån bort från kreditinstitutens balansräkningar. Om kreditinstituten har omfattande volymer av nödlidande lån i sina balansräkningar minskar deras möjligheter att förse den reala ekonomin med kredit samt minskar deras operativa handlingsutrymme och lönsamhet, som båda är viktiga för en väl fungerande banksektor. Det är mycket viktigt att den rättsliga ramen som reglerar sekundärmarknaderna möjliggör en effektiv överföring av nödlidande lån från kreditinstitutens balansräkningar⁽⁵⁾.

2. Specifika kommentarer**2.1 Rapporteringskrav**

Direktivförslaget uppställer flera rapporteringskrav för kreditförvaltare, kreditförvärvare och kreditinstitut. Exempelvis ska en kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare, meddela de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där kreditförvärvaren eller i förekommande fall dess företrädare har hemvist eller är etablerad, att den avser att direkt verkställa ett kreditavtal⁽⁶⁾. Därutöver ska en kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som överför ett kreditavtal till en annan kreditförvärvare underrätta de behöriga myndigheter om överföringen, identiteten på och adressen till den nya kreditförvärvaren och, i tillämpliga fall, dess företrädare⁽⁷⁾. Unionslagstiftaren bör noga överväga huruvida dessa rapporteringskrav kan påverka sekundärmarknaderna för nödlidande lån negativt, eftersom omfattande rapporteringskrav kan avskräcka nya marknadsaktörer eller medföra dubbla uppsättningar av data för behöriga myndigheter.

⁽¹⁾ COM(2018) 135 final.

⁽²⁾ Se rådets pressmeddelande av den 11 juli 2017 om Rådets slutsatser om en handlingsplan för hantering av nödlidande lån i Europa, finns på rådets webbplats <http://www.consilium.europa.eu>

⁽³⁾ Se t.ex. avsnitt B i ECB:s Financial Stability Review, november 2016, finns på ECB:s webbplats: <https://www.ecb.europa.eu>

⁽⁴⁾ Se punkt 2.2.1 i yttrande CON/2018/31. Alla ECB:s yttranden publiceras på ECB:s webbplats.

⁽⁵⁾ Se punkt 2.2.2 i yttrande CON/2018/31.

⁽⁶⁾ Se artikel 18.1 i direktivförslaget.

⁽⁷⁾ Se artikel 19.1 i direktivförslaget.

2.2 Tekniska standarder för uppgifter om nödlidande lån

Enligt direktivförslaget ges Europeiska bankmyndigheten (EBA) i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att närmare ange de format som ska användas av de kreditgivare som är kreditinstitut för tillhandahållande av detaljerad information om sina kreditexponeringar utanför handelslagret till kreditförvärvare avseende granskning, finansiell due diligence och värdering av kreditavtalet ⁽¹⁾.

I detta sammanhang noterar ECB att förordning (EU) 2016/867 ⁽²⁾ stadgar om ett nytt dataset, med detaljerad information om individuella banklån i euroområdet. Målet med detta dataset är att tillhandahålla mycket detaljerade uppgifter för alla medlemsstaterna i euroområdet som är helt jämförbara eftersom de är baserade på harmoniserade koncept och definitioner. Mot bakgrund av denna nya utveckling är det viktigt att alla standardiserade förlagor som EBA tar fram beaktar insamlingen av detaljerad data om krediter och kreditrisker eller andra relevanta initiativ för att säkerställa att dubbelarbete kan undvikas och att rapporteringskraven för kreditinstituten minimeras.

2.3 Behöriga myndigheters uppgiftsinsamling inom ramen för en mekanismen för påskyndat ianspråktagande av säkerhet utanför domstol

Enligt direktivförslaget ska de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut årligen samla in information från kreditgivarna om antalet kreditavtal med säkerhet som verkställs genom mekanismen för påskyndade ianspråktagandet av säkerhet utanför domstol och tidsramarna för en sådan verkställighet, inklusive: a) antalet förfaranden som inletts, pågår och avslutats, även avseende lös respektive fast egendom, b) längden på förfarandet från anmälan till reglering, anordnat genom realisering (offentlig försäljning, privat försäljning eller beslagtagande), c) de genomsnittliga kostnaderna för varje förfarande, i EUR, och d) regleringsgraden. Medlemsstaterna ska också aggregera dessa uppgifter, sammanställa statistik baserad på de aggregerade uppgifterna och överlämna denna statistik till kommission ⁽³⁾. När ECB är den behöriga myndigheten för att utöva tillsyn över kreditinstitut, framgår den rättsliga grunden för ECB:s tillsynsuppgifter av artikel 127.6 i fördraget, enligt vilken rådet får tilldela ECB särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut. Eftersom insamlingen av denna information handlar om effektiviteten på mekanismen för påskyndat ianspråktagande av säkerhet utanför domstol, och inte tillsynen över kreditinstitut, bör unionslagstiftaren förtydliga att själva insamlingen av sådana uppgifter inte bör tilldelas ECB.

I de fall där ECB rekommenderar att direktivförslaget ska ändras anges de specifika förslagen i ett separat tekniskt arbetsdokument som åtföljs av en förklaring. Det tekniska arbetsdokumentet finns på engelska på ECB:s webbplats.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 20 november 2018.

Mario DRAGHI

ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Se artikel 14.1 i direktivförslaget.

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2016/867 av den 18 maj 2016 om insamling av detaljerad data om krediter och kreditrisker (ECB/2016/13) (EUT L 144, 1.6.2016, s. 44).

⁽³⁾ Se artikel 33 i direktivförslaget.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

7 december 2018

(2018/C 444/07)

1 euro =

Valuta			Kurs		
USD	US-dollar	1,1371	CAD	kanadensisk dollar	1,5230
JPY	japansk yen	128,36	HKD	Hongkongdollar	8,8866
DKK	dansk krona	7,4641	NZD	nyzeeländsk dollar	1,6558
GBP	pund sterling	0,89085	SGD	singaporiensk dollar	1,5583
SEK	svensk krona	10,2665	KRW	sydkoreansk won	1 278,67
CHF	schweizisk franc	1,1299	ZAR	sydafrikansk rand	16,0673
ISK	isländsk krona	139,50	CNY	kinesisk yuan renminbi	7,8244
NOK	norsk krona	9,6970	HRK	kroatisk kuna	7,3913
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	16 454,01
CZK	tjeckisk koruna	25,851	MYR	malaysisk ringgit	4,7372
HUF	ungersk forint	323,50	PHP	filippinsk peso	60,059
PLN	polsk zloty	4,2895	RUB	rysk rubel	75,8850
RON	rumänsk leu	4,6485	THB	thailändsk baht	37,359
TRY	turkisk lira	6,0619	BRL	brasiliansk real	4,4358
AUD	australisk dollar	1,5766	MXN	mexikansk peso	23,1435
			INR	indisk rupie	80,5090

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

REVISIONSRÄTTEN

Särskild rapport nr 32/2018

EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika: Flexibel men saknar fokus

(2018/C 444/08)

Europeiska revisionsrätten meddelar härmed att särskild rapport nr 32/2018 *EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika: Flexibel men saknar fokus* just har offentliggjorts.

Rapporten finns på Europeiska revisionsrättens webbplats: <http://eca.europa.eu>

V

(Yttranden)

ADMINISTRATIVA FÖRFARANDEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

ANSÖKNINGSOMGÅNG 2019 – EAC/A05/2018

Europeiska solidaritetskåren

(2018/C 444/09)

1. Inledning och mål

Den här ansökningsomgången grundar sig på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1475 av den 2 oktober 2018 om fastställande av den rättsliga ramen för den europeiska solidaritetskåren och om ändring av förordning (EU) nr 1288/2013, förordning (EU) nr 1293/2013 och beslut nr 1313/2013/EU samt det årliga arbetsprogrammet för genomförandet av Europeiska solidaritetskåren för 2019. Förordningen om Europeiska solidaritetskåren omfattar perioden 2018–2020. Programmets allmänna och särskilda mål anges i artiklarna 3 och 4 i förordningen.

2. Insatser

Denna ansökningsomgång gäller följande insatser inom Europeiska solidaritetskåren:

- Volontärprojekt.
- Volontärpartnerskap (särskilda avtal för 2019 inom ramen för partnerskapsavtalet 2018–2020) ⁽¹⁾.
- Volontärgrupper på högprioriterade områden.
- Praktik och jobb.
- Solidaritetsprojekt.
- Kvalitetsmärket.

3. Stödberättigande

Alla offentliga och privata organ kan söka om finansiering från Europeiska solidaritetskåren ⁽²⁾. Dessutom kan grupper av unga som är registrerade i Europeiska solidaritetskårens portal ansöka om finansiering för solidaritetsprojekt.

Följande länder är berättigade att delta i Europeiska solidaritetskåren:

Europeiska unionens 28 medlemsstater kan delta fullt ut i Europeiska solidaritetskårens insatser.

Dessutom får organisationer från följande länder delta i vissa av kårens insatser:

- Efta/EES-länder: Island, Liechtenstein och Norge.
- EU:s kandidatländer: Turkiet, Serbien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
- Partnerländer.

⁽¹⁾ Enbart deltagande organisationer som undertecknat ett partnerskapsavtal för 2018–2020 är berättigade att ansöka om stöd för denna insats.

⁽²⁾ Utan att det påverkar de särskilda villkor för stödberättigande som tillämpas för enskilda insatser som omfattas av denna ansökningsomgång.

Närmare uppgifter om villkor för deltagande finns i Europeiska solidaritetskårens handledning för 2019.

För brittiska sökande gäller följande: Kriterierna för stödberättigande måste vara uppfyllda under *hela* bidragsperioden. Om Förenade kungariket lämnar EU under bidragsperioden utan att ingå ett avtal med EU som garanterar att brittiska sökande fortsätter att vara stödberättigade, kommer de inte längre att få finansiering från EU (men kan fortsätta att delta, där så är möjligt) eller tvingas lämna projektet i enlighet med relevanta bestämmelser om upphörande i bidragsavtalet.

4. Budget och projektens löptid

Förutsättningarna för att denna ansökningsomgång ska genomföras är att anslagen i budgetförslaget för 2019 är tillgängliga efter att budgeten för 2019 har antagits av den budgetansvariga myndigheten eller, om budgeten inte antas, systemet med tillfälliga tolfedelar tillämpas.

Den sammanlagda budget som öronmärkts för denna ansökningsomgång uppskattas till 96 322 671 euro och grundar sig på det årliga arbetsprogrammet för genomförandet av Europeiska solidaritetskåren för 2019.

Den sammanlagda budget som öronmärkts för denna ansökningsomgång samt dess fördelning är preliminär och kan ändras om det årliga arbetsprogrammet för genomförandet av Europeiska solidaritetskåren för 2019 ändras. Potentiella sökande ombes att regelbundet titta på det årliga arbetsprogrammet för genomförandet av Europeiska solidaritetskåren för 2019 och dess ändringar på

https://ec.europa.eu/youth/annual-work-programmes_en vad gäller budgeten för varje insats som ingår i ansökningsomgången.

Bidragens nivå samt projektens löptid varierar beroende på sådana faktorer som projektets typ och antal medverkande partner.

5. Sista ansökningsdag

Alla tidsfrister löper ut kl. 12.00, lokal tid, Bryssel.

Volontärprojekt	5 februari 2019
	30 april 2019
	1 oktober 2019
Volontärpartnerskap (särskilda avtal för 2019 inom ramen för partnerskapsavtalet 2018–2020)	20 april 2019
Volontärgrupper på högprioriterade områden	28 september 2019
Praktik och jobb	5 februari 2019
	30 april 2019
	1 oktober 2019
Solidaritetsprojekt	5 februari 2019
	30 april 2019
	1 oktober 2019

Ansökningar om kvalitetsmärket kan skickas in fortlöpande.

Närmare information om hur du lämnar in en ansökan finns i Europeiska solidaritetskårens handledning.

6. Ytterligare information

Utförliga uppgifter om denna ansökningsomgång, inklusive prioriteringarna, finns i Europeiska solidaritetskårens handledning för 2019 på följande adress:

<https://ec.europa.eu/youth/solidarity-corps>

Europeiska solidaritetskårens handledning för 2019 utgör en del av denna ansökningsomgång och villkoren för deltagande och finansiering i handledningen gäller fullt ut för denna ansökningsomgång.

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende M.9173 – Astorg Asset Management/Montagu Private Equity/Nemera Capital)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2018/C 444/10)

1. Europeiska kommissionen mottog den 29 november 2018 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- Astorg Asset Management (Astorg, Luxemburg).
- Montagu Private Equity LLP (Montagu, Frankrike).
- Nemera Capital (tillsammans med dess dotterbolag, Nemera Group, Frankrike), för närvarande ensamt kontrollerat av Montagu.

Astorg förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över Nemera Group. Som ett resultat av transaktionen kommer Nemera Group att kontrolleras gemensamt av Astorg och Montagu.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Astorg: ett riskkapitalbolag.
- Montagu: ett riskkapitalbolag.
- Nemera Group: tillverkare av system för läkemedelsadministration i plast som säljs till läkemedelsindustrin, bioteknikindustrin och industrier som tillverkar generiska läkemedel.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.9173 – Astorg Asset Management/Montagu Private Equity/Nemera Capital

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per brev. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende M.9085 – Dr August Oetker/Coop-Gruppe/F&B – Food and Beverage Services)****Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande****(Text av betydelse för EES)**

(2018/C 444/11)

1. Europeiska kommissionen mottog den 27 november 2018 en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- Dr. August Oetker KG (*Oetker-Gruppe*, Tyskland).
- Coop-Gruppe Genossenschaft (*Coop-Gruppe*, Schweiz), genom sitt indirekt helägda dotterbolag Transgourmet Deutschland GmbH & Co. OHG (*Transgourmet*, Tyskland).
- F&B – Food and Beverage Services GmbH (*F&B*, Tyskland), ett helägt dotterbolag till Transgourmet.

Oetker-Gruppe förvärvar genom sitt helägda dotterbolag Dr. August Oetker Finanzierungs- und Beteiligungs-GmbH (Tyskland), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över hela F&B.

Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier i Transgourmet.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Oetker Group: företaget är via sina dotterbolag bland annat verksamt inom framställning och distribution av öl, vin, mousserande vin och alkoholfria drycker.
- Coop-Gruppe: ett detalj- och grossisthandelsföretag.
- F&B: företaget är genom ett aktieinnehav i Team Beverage AG verksamt inom distribution av drycker.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.9085 – Dr August Oetker/Coop-Gruppe/F&B – Food and Beverage Services

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per brev. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV